

KMEČKA ŽENA —

poznaš mesečnik »Kmečka žena«, list za tebe, da ti pomaga podpirati tri vogle pri hiši? Ako ga ne poznaš, piši upravi lista: Maribor, Koroška cesta 5, da ti pošlje list na ogled!

nosti pokazala svojo sposobnost in katoliško narodno zavednost. Vkljub dežju in blatu je prireditelj sijajno izpadla. Prav lepo se je postavila naša mladina dne 8. junija, na presv. Rešnjega Telesa dan. V procesiji je korakalo nad tri sto belo oblečenih deklic, ki so trosile cvetje Najsvetejšemu na pot. Pred njimi je korakala četa naših fantov v krojih z domačo godbo na čelu; za njimi je šla četa deklet, tudi v krojih. To je bila zanimiva slika zavedne in katoliško organizirane mladine. Fantje in dekleta, le po tej poti pogumno naprej!

Dopisi

Št. Janž na Dravskem polju. (Novomašnik iz Dalmacije bo primiciral pri nas.) Novomašnik g. Tome Bašič iz siromašnega Prugova pri Splitu, za katerega je »Družina božjega sveta« v Ljubljani podvzela nabiralno akcijo, ki je našla pri blagih Slovencih razveseljiv odziv, je prejel mašniško posvečenje v nedeljo, 18. junija, v šibeniški stolnici in pride v nedeljo, 25. junija, v Št. Janž, kjer mu je blagi g. župnik, svetnik Franc Polak, na pobudo svoje tete, znane »mamice novomašnikov«, ljudomile gospe Antonije Goričanove iz Ljubljane, pripravil dom in oltar za novomašno slovesnost, ki bo na praznik sv. Petra in Pavla. Šentjanžani se veselijo te, za njihovo faro tako redke slovesnosti in so ponosni na svojega g. župnika, ki je z vso ljubeznijo izpolnil srčno željo dalmatinskega novomašnika, da bo mogel prvo sveto »našo peti« v Sloveniji; hvaležni so mu, da je s tem dal novomašniku priliko, da more s svojo novomašno slovesnostjo odlikovati ravno šentjanško župnijo. Ljubezen svojemu g. župniku in g. gostu-novomašniku pa kažejo župljani v dejanju: z vsem razumevanjem marijivo pripravljajo in prispevajo za novomaš-

Smartno pri Velenju. V nedeljo, 25. junija, nas obiščejo igralci Prosvetnega društva iz Št. Andraža, ki bodo ob treh popoldne priredili v tukajšnjem društvenem domu dramo v treh dejanjih (10 slikah) »Župnik iz cvetočega vinograda«. K predstavi vljudno vabljeni!

Sv. Rupert nad Laškim. Na binkoštno nedeljo so fantje fantovskega odseka igrali na prostem med cerkvo in župniščem pretresljivo igro iz svetovne vojne »Njega ni...«. Igra zahteva za naše male razmere veliko notranje in zunanje priprave; a vrli Adam Mušertin kot vodja fantovskega odseka se ni ustrašil težav, zato pa so nam igralci tudi podali tako žive in obenem pretresljive slike nepopisnega gorja vojne, da smo vsi v srcu vzdihnili: strahote nove vojne, reši nas, o Gospod! Predstava igre se je morala naravnost boriti z deževnim vremenom, ki je skoraj ves čas med igro nagajalo. Fantje, dobro ste jo odrezali, le pogumno naprej!

no slavnost in za prihod novomašnikov priredijo novomašniku prisrčen sprejem. Naj bi bilo bivanje v Št. Janžu novomašniku v veselje in zadovoljnost, nova maša pa župniji v blagoslov in srečo! Vsi, od blizu in daleč pa, ki čutite z novomašnikom, ki pride iz sončne Dalmacije v naša draga mu Slovenijo, pridite na Petrovo v Št. Janž po novomašniški blagoslov!

Berkovci. Prostovoljna gasilska četa priredi v nedeljo, 25. junija (v primeru slabega vremena pa na Petrovo, 29. junija), na vrtu g. Zajdela Jožefa v Berkovcih veliko javno tombolo z lepimi dobitki. Cena tombolski karti samo 2 din. Prijatelji gasilstva od blizu in daleč ste vljudno vabljeni!

Sv. Rupert nad Laškim. Tukaj pravi ljudstvo, da pšenica na binkoštno nedeljo gre k mašam; ako je tako ugodno, sončno vreme, se je nadejati obilne žetve. Letos je ta nedelja nepovoljno pokazala; že predpoldne se je ulil dež in potem ga ni hotelo biti ne konca ne kraja. V sredini junija, ko poljedelec najbolj želi in potrebuje toplote in svetlobe, pa smo imeli ves čas naravnost novembrsko meglo s hladom, da smo se boječe

»NAŠ DOM« —

je družinski list za vse, zanimiv, poln slik in povesti. Vsako društvo ga ima, oglej si ga! Lahko pa ti ga pošljemo tudi na ogled, piši upravi: Maribor, Koroška cesta 5.

ozirali, kdaj bodo zaplesale bele snežinke, vmes pa strahotne nalive podnevi in ponoči, ki so napravili nepopisno škodo na setvah, najbolj na rži in pšenici, ki je po mnogih krajih naravnost pomandrana v tla. Češnje so letos tako lepo pokazale; za premnoge, zlasti male posestnike, bi bile lep dohodek, ki bi prinesel vsaj nekoliko olajšave v hudi denarni stiski; a neprestano deževje je večino tega vabljivega sadu uničilo, plovci gnijejo, ko so komaj malo pordečili, ali pa kar trumoma odpadajo. Tudi vse drugo sadje — ki je spomlad s svojim obilnim, prelestnim cvetom vzbujalo najlepše nade na tako potrebno dobro letino — je po neprestanem dežju uničeno, posebno jabolka. Če še pomislimo, na kolikih krajih v Sloveniji je strahovita toča pobrala žito, sadje in vino do fermenta, potem se pač našemu kmetu bliža nadvse strašljiva jesen in zima.

Vransko. Kakor je »Slov. gospodar« že poročal, nas je zabila kot orehi debela toča, ki je klestila dobre pol ure. Uničeno je vse. Najhuje so prizadeti: Vransko, Brode, Tešovo, Čreta, Selo. Kmet s strahom gleda, kaj bo, ako ne pride od nikoder pomoč. V nedeljo, 11. junija, si je ogledal nesrečo g. minister Snoj v spremstvu narodnega poslanca g. Mihelčiča ter okrajnega načelnika in še drugih. Daj Bog, da bi priskrbeli kakšno podporo!

Pri ljudeh, ki jih pogosto nadleguje zapeka, zaradi česar imajo vrenje v želodcu in črevih, pospešuje se temeljito čiščenje celokupnih prebavil s čašo naravne »Franz-Josefove« grenke vode, zaužite zjutraj na tešče. Z uporabo »Franz-Josefove« grenke vode se naglo odstranja belina z jezika, ki se nakopiči zaradi zapeke, obenem se pa doseže tudi boljši tek.

Reg. po min. soc. pol. in n. zdr. S-br. 15.485, 25. V. 35.

Z odvetnikom ni dobro češenj zobati

Odvetnikov pes je odnesel iz mesnice večjo množino klobas. Mesar je šel k odvetniku in ga je premeteno vprašal:

»Gospod odvetnik, če kak pes kaj odnese iz moje mesnice, ali njegov gospodar za to odgovarja?«

»Da. On je dolžan škodo poravnati.«

»Hvala lepa za pojasnilo. Vaš pes je odnesel iz moje mesnice za 200 din klobas. Prosim, plačajte mi 200 din!«

»Dobro. Cena klobas je 200 din, moje pojasnilo pa stane 300 din — dolžni ste mi torej še 100 din.«

Kreppapir en gros za trgovce najugodnejše v prodajalnah Tiskarne sv. Cirila Maribor in Ptuj.

»Ali je Štefan rekel to?«

»Da, Štefan.«

Nato je Skanlon pokazal materi kuverto in vprašal:

»Je to Kazimirova pisava?«

»Ne! Ni podobna njegovi pisavi.«

Skanlonu se je tajalo srce od zadovoljnosti.

»Kako veste, da to ni njegova pisava? Ali ste

kdaj videli njegovo pisavo?«

»Seveda. Cesto. Nino je učil litvansko pisati.

Oh, Kazimir je bil dober človek!«

»Dovolj!«

Mati se je vrnila na svoj prostor.

»Nina Mateskas!« je zaklical zapisnikar.

Obtoženka je vstala in se nekam izzivalno ozrla po sodnem zboru in poslušalcih.

Štefan je vzdrltel. Sedaj bo spet slišal Ninin glas. Nagnil se je naprej, usta odprl, kakor da bi hotel prositi. V srcu mu je za hip vzplamtelo upanje, da bo Nina skesano priznala, da je samo ona kriva in mu bo s tem vrnila prostost.

Toda že prve Ninine besede so vzele upanje. Obtoženka je ravnodušno odgovarjala na vprašanja, ki jih je z očetovsko nežnostjo stavljal Skanlon.

Štefan in Kazimir sta se prepirala, kakor je že mati povedala. Tudi to je res, da je Štefan zapretil Kazimiru, in sicer ne le enkrat, marveč najmanj dvakrat.

Na odvetnikovo vprašanje, ali je Štefan vedel, kje ima Kazimir samokres, je odvrnila:

»Seveda je vedel. Nekega dne se je potikal okrog hiše in ko je mati odšla od doma, je šel v Kazimirovo sobo in ko je videl, da kovčeg ni zaprt, ga je odprl. Rad bi videl, kaj ima ta norec v kovčegu,« je dejal in vzel iz njega samokres. Jaz sem mu rekla: »Štefan, daj nazaj samokres, jaz se bojim orožja!« Štefan se je smejal in položil samokres v kovčeg.«

»Sedaj pa povejte, kako je bil izvršen umor.«

»V petek po obedu sem se namenila v najbližnjo pristavo, da bi kupila belice. Na ulici sem srečala Kazimira. Vprašal me je, kam grem. Ko sem mu povedala, se je ponudil za spremljevalca. Med živahnim pogovorom sva prišla iz mesta. Kazimir se je takrat slučajno obrnil in zagledal moža, ki je šel za nama. »Kdo je ta mož, ki nama sledi?« je vprašal. Nato sem se tudi jaz obrnila in videla, da je hitel za nama mlad mož, s suknjo na roki. Bil je Štefan Kmicić. Ali je šel za nama ali po kakih drugih opravkih, ne vem. Nisem se menila zanj in sem tudi Kazimiru rekla, naj ga pusti. Zavila sva v gozd in pri smreki sedla, da bi se nekoliko ohladila, ker sva bila razgreta. Tam sva sedela kake pol ure. Kazimir je sploščkal bil miren, čez čas pa je začel siliti vame: najprej me je lovil za roke, potem pa se je nagnil k meni in me je hotel objeti. Jaz sem se mu iztrgala. Vstala sem in hotela zbežati. V tistem trenutku so počili strelji. Najprej sem otrpnila od groze.

(Dalje sledi)